

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-168/2022-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sucu Tomislavu Jurlini, u pravnoj stvari tužitelja KREKIĆ AVANGARD d.o.o., Zadar, Molatska 8, OIB: 90749374969, kojeg zastupa punomoćnica Darija Krajina Štivičić, odvjetnica u Zadru, protiv tuženika CENTAR d.o.o. u stečaju, Zadar, Put Murvice 12, OIB: 43520751276, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ivanka Bosotina iz Zadra, radi utvrđenja osnovanosti tražbine osporene u stečajnom postupku, nakon javno održane i zaključene glavne rasprave 18. rujna 2024. u nazočnosti zastupnika po zakonu tužitelja i tuženika i punomoćnice tužitelja, te nakon ročišta radi objave i uručenja presude, 26. studenog 2024.,

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se osnovanom tražbina KREKIĆ AVANGARD d.o.o., OIB: 90749374969, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem St-110/2022 i da postoji tražbina koja se namiruje kao tražbina II. višeg isplatnog reda u visini od 644.735,55 eura stečajnog vjerovnika KREKIĆ AVANGARD d.o.o.
- II. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da se utvrdi osnovanom osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika KREKIĆ AVANGARD d.o.o., OIB: 90749374969, u iznosu od 433.705,90 eura.
- III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 40.016,11 eura sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja kamata teče od 26. studenog 2024. pa do isplate.
- IV. Odbija se tužiteljev zahtjev na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 58.343,89 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je kao stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena rješenjem Trgovačkog suda u Zadru od 30. kolovoza 2022. upućen na parnicu protiv stečajnog dužnika, ovdje tuženika i to radi utvrđivanja osnovanosti tražbine u iznosu od 1.078.441,45 eura (8.125.517,10 kn). Smatra da tijekom postupka ne bi trebalo

biti sporno da je tužitelj kao izvođač za tuženika kao naručitelj izvodio radove na objektu MOJ CENTAR u Zadru, između ostalog i one građevinsko obrtničke u skladu sa specifikacijama iz računa koje je priložio uz prijavu tražbine u stečajnom postupku, odnosno u službu u ovoj parnici. Nadalje, tužitelj ističe kako tuženik po dospeljeću nije ispunio svoje obaveze, odnosno namirio tražbinu, slijedom čega je ovdje tužitelj 24. lipnja 2022. prijavio tražbinu u stečaju nad ovdje tuženikom. Pojašnjava kako je na ispitnom ročištu 30. kolovoza 2022. stečajna upraviteljica osporila tražbinu s obrazloženjem da se pred ovim sudom vodi parnični postupak između istih stranaka, ali u obrnutim procesnim ulogama, te da prijavljenu tražbinu ne može priznati i zbog činjenice da podaci sadržani u bruto bilancama stranaka nisu usklađeni. Tužitelj smatra da predmet spora u parničnom postupku kojega spominje stečajna upraviteljica u svom osporavanju (predmet ovog suda posl. br. P-192/22, ranije P-21/22) nije istovjetan predmetu spora u ovoj parnici, pa nakon odluke stečajnog suca i podnosi ovu tužbu.

2. Tuženik u pisanom odgovoru na tužbu (l.s. 108 i 109) iskazuje protivljenje tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, smatrajući da tužitelj nije priložio nikakve dokaze koji se odnose na osnovanost tužbe. Sam naglašava da je pred ovim sudom u tijeku parnični postupak pod posl. br. P-192/22 i to po tužbi ovdje tuženika protiv ovdje tužitelja, tamo tuženika. Predmet tog spora jest tvrdnja ovdje tuženika da je ovdje tužitelj neosnovano naplatio određene radove, a među njima da su i radovi sadržani u ovdje osporenoj tražbini. Također, ističe kako tužitelj nikada tuženiku nije dostavio ovjerenu građevinsku knjigu, a niti ovjerena okončana situacija. Konačno, ukazuje i na činjenicu da se protiv zastupnika po zakonu, ovdje tužitelja upravo povezano sa spornim radovima vodi i kazneni postupak.

3. Tijekom postupka, stranke su na ročištima i dostavljenim podnescima dodatno objasnile svoje stavove o predmetu spora.

U bitnome, tužitelj smatra svoju tražbinu osnovanom, jer se odnosi na građevinske radove koje je za tuženika izveo tijekom poslovne suradnje na izgradnji stambeno-poslovnog centra u Zadru. Za izvršene radove je tuženiku izdao račune koji su ostali neplaćeni upravo u iznosu osporene tražbine. U podnesku od 30. travnja 2024. posebno ističe kako je i upravno tijelo u postupku poreznog nadzora utvrdilo da sporni računi nisu naplaćeni. Tvrdi da je u istom nadzoru utvrđeno da nije nastupila zastara tražbine, a u prilog svojih tvrdnji poziva se i na odredbe Zakona o porezu na dobit i Pravilnika o porezu na dobit, te Zakona o računovodstvu. Naglašava da je uz svaki od računa priložena i isprava na kojoj se račun temelji. Ne spori da mu je isplaćen iznos ukupno veći od onoga iz ugovora o građenju, ali da je razlog tome količina radova koji su stvarno izvedeni po zahtjevu investitora, koji su prihvaćeni i potkrijepljeni privremenim situacijama ili narudžbenicama.

Tuženik, s druge strane, tijekom postupka naglašava da isprave koje se odnose na porezni nadzor i financijsko poslovanje tužitelja ne dokazuju osnovanost njegovog zahtjeva. Ukazuje da između parničnih stranaka postoji više spornih situacija koje su dovele i do više sudskih postupaka. Jednim od razloga za to smatra i usku povezanost dvaju društava, ali i činjenicu da tužitelj tuženiku nikada nije dao na uvid relevantnu dokumentaciju (posebno građevinsku knjigu). Smatra da je u ukupnom poslovnom odnosu tužitelj već neosnovano naplatio preko 5.000.000,00 eura, te da postoji očita neusklađenost poslovnih evidencija stranaka. Smatra da je na tužitelju teret dokazivanja osnovanosti tražbine, odnosno činjenice da sporni računi nisu plaćeni. Poziva se i na očitovanja stranaka, posebno ovdje tužitelja u predmetu poslovni broj P-191/2022. Posebno naglašava da su stranke, uz osnovni ugovor o građenju, 18. prosinca 2017. zaključili i aneks, ali da je ugovorena cijena

radova ostala nepromijenjena. Čak i da su sporni računi izdani za radove nakon osnovnog ugovora i dodatka, mišljenja je da su izdani protivno načinu koji su stranke ugovorile za postupak naplate. S obzirom na dinamiku izvođenja i dovršetka radova koji su vidljivi iz uporabne dozvole i izjave glavnog izvođača, smatra da nije bilo potrebe za bilo kakvim radovima nakon 23. lipnja 2020., a radi čega je raniji direktor tuženika Željko Predovan i posumnjao u njihovu vjerodostojnost.

4. U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoka Željka Predovana (list spisa 970 i 971), te zastupnike po zakonu stranaka Sinišu Krekića (list spisa 971 do 973) i Ivanku Bosotinu (list spisa 974 i 975).

Izvršen je uvid u ovosudne spise poslovni broj P-191/2022 i St-110/2022, čiji su dijelovi dostavljeni po strankama i uloženi u ovaj predmet.

Pregledane su i isprave u spisu: rješenje poslovni broj St-110/2022 od 30. kolovoza 2022. (list spisa 6 do 11), prijava tražbine (list spisa 13. i 14), knjigovodstvena karticu i obračun kamata (list spisa 15 do 24), račun broj 107/ZD1/1 od 7. siječnja 2022. (list spisa 25-27), račun broj 73/ZD1/1 od 1. listopada 2021. (list spisa 28-32), narudžbenica broj 2/2021 (list spisa 33), ponuda broj 01/05/21CE (list spisa 34-35), račun broj 53/ZD1/1 od 1. srpnja 2021. s troškovnikom i narudžbenicom (list spisa 36-57), račun broj 52/ZD1/1 od 1. srpnja 2021. s troškovnikom i narudžbenicom (list spisa 58-72), račun broj 61/ZD1/1 od 18. rujna 2017. sa šestom privremenom situacijom (list spisa 73-74), račun broj 52/ZD1/1 od 4. kolovoza 2017. s petom privremenom situacijom (list spisa 75-76), račun broj 39/ZD1/1 od 20. svibnja 2021. s 34. privremenom situacijom (list spisa 77-78), ugovor od 23. studenog 2016. (list spisa 79-83), aneks ugovora od 18. prosinca 2017. (list spisa 84-87), zapisnici Trgovačkog suda u Zadru od 30. kolovoza 2022. (list spisa 88-101), tužba u predmetu poslovni broj P-192/2022 (list spisa 102-105), zapisnik Porezne uprave, Ureda za velike porezne obveznike Split od 16. listopada 2023. (list spisa 113-116), statističko izvješće (list spisa 117-143), dokumentacija iz predmeta poslovni broj P-192/2022 (list spisa 160-486), račun broj 107/ZD1/1 od 7. siječnja 2022. s priloženim obračunom troškova (list spisa 497-499), financijska izvješća tužitelja (list spisa 500-548), izvod otvorenih stavki (list spisa 554), račun broj 52/ZD1/1 od 4. kolovoza 2017. s petom privremenom situacijom (list spisa 555-556), troškovnik (557-569), knjigovodstvena kartica (list spisa 571-574), račun broj 61/ZD1/1 od 18. rujna 2017. s petom privremenom situacijom (list spisa 577-578), troškovnik (list spisa 579-614), šesta privremena situacija i račun broj 61/ZD1/1 od 18. rujna 2017. (list spisa 615-616), račun broj 73/ZD1/1 od 1. listopada 2021. s troškovnikom (list spisa 617-624), račun broj 52/ZD1/1 od 1. srpnja 2021. s priloženim troškovnikom (list spisa 625-629), račun broj 39/ZD1/1 od 20. svibnja 2021. s 34. privremenom situacijom (list spisa 630-631), prijava tražbine u stečajnom postupku od 27. lipnja 2022. (list spisa 632-633), obračun od 4. svibnja 2022. (list spisa 634), financijski izvještaj za 2022. (list spisa 644-652), knjigovodstvena kartica (list spisa 877-894), izjava tužitelja kao glavnog izvođača (list spisa 897-903), optužnica ŽDO Zadar od 11. listopada 2023. (list spisa 907-920) i rješenje Županijskog suda u Zadru, poslovni broj Kov-23/2023 od 23. travnja 2024. (list spisa 921-929).

Sud nije provodio druge dokaze smatrajući da je činjenično stanje razjašnjeno u dostatnoj mjeri za donošenje odluke

5. Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

6. Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti

činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

7. Odredbom čl. 7. st. 2. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

8. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 1.078.441,44 eura (8.125.517,10 kuna), kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se nad ovdje tuženikom vodi pred ovim sudom pod posl. br. 2 St-110/22.

9. U ovoj fazi postupka između stranaka nije sporna aktivna legitimacija tužitelja. Ona, doduše, proizlazi i iz samog rješenja ovog suda posl. br. 2 St-110/22 od 30. kolovoza 2022., iz kojeg slijedi da je ovdje tužitelju osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda upravo u utuženom iznosu, te da je on upućen pokrenuti parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, odnosno 8 dana od primitka drugostupanjske odluke.

Tuženik ne spori da je tužitelj postupio u skladu s navedenom odredbom čl. 267. st. 1. SZ-a a takav zaključak proizlazi i iz potvrde pravomoćnosti prema kojemu je navedeno rješenje pravomoćno od 16. rujna 2022., a tužba je podnesena 22. rujna 2022., dakle u roku od 8 dana, pa je tužba pravovremena.

10. Iz sadržaja navedenog rješenja stečajnog suca, ali i iz zapisnika s ispitnog ročišta od 30. kolovoza 2022., te prijave tražbine u stečajnom postupku proizlazi da sporna tražbina proizlazi iz ugovora o građenju, te da je ovdje tužitelj kao izvođač za tuženika izvršio građevinske radove. Prema sadržaju prijave tražbine proizlazi da su uz samu prijavu priloženi računi broj 52/ZD1/1, 61/ZD1/1, 39ZD1/1, 52/ZD1/1, 53ZD1/1, 73/ZD1/1 i 107/ZD1/1, te obračun zateznih kamata.

Za napomenuti je, a što je bitno, u kontekstu navoda tuženika o zastari, da su prijavi tražbine priložena dva računa oznake 52/ZD1/1 i to jedan na iznos 1.012.906,81 kn s datumom dospeljeća 30. lipnja 2021, a drugi na iznos od 5.170.685,30 kn s datumom dospeljeća 31. srpnja 2017. i kojem je priložena potpisana i ovjerena V. privremena situacija od 4. kolovoza 2017. Na taj račun tužitelj je u prijavi tražbine obračunao zatezne kamate od 31. srpnja 2017. Nadalje, na račun broj 61/ZD1/1 tužitelj je obračunao zatezne kamate od 31. kolovoza 2017. koji je datum označen i kao dospeljeće priloženog računa, iako tijekom postupka otklanja prigovor zastare.

Između stranaka nije sporno da je stečajna upraviteljica tuženika tako prijavljenu tražbinu osporila i da osporavanje nije otklonjeno na ispitnom ročištu.

10. Svjedok Željko Predovan saslušan na ročištu od 18. rujna 2024. pojašnjava da je u vrijeme spornog poslovnog odnosa ovdje parničnih stranaka bio zastupnik po zakonu tuženika. Stranke su poslovno surađivale temeljem ugovora o građenju stambeno-poslovnog kompleksa u Zadru, u ulici Put Murvice, da je tužitelj bio glavni izvođač radova, a vrijednost njegovog ugovora sa ovdje tuženikom da je bila oko 101.000.000,00 tadašnjih kuna. Tijekom radova, da je vođena građevinska knjiga i izdavane privremene situacije kao osnovice plaćanja, ali da je do poteškoća došlo nakon što je u velikoj vremenskoj nepogodi srušen do tada sagrađeni dio objekta, pa je gradnja morala početi iznova.

Na predočene račune temeljem kojih je prijavljena sporna tražbina svjedok navodi da nije sporno jesu li radovi obračunati na tim računima doista izvršeni, već da je sporno jesu li oni stvarno neplaćeni kako to tvrdi tužitelj. Ističe kako samo pregledom računa ne može potvrditi niti jesu li zaračunate stvarne količine radova. Sam poslovni odnos pojašnjava na način da su plaćanja vršena temeljem privremenih situacija u kojima nisu potpuno precizno utvrđivane količine radova, jer je

bilo planirano to učiniti na okončanoj situaciji temeljem građevinske knjige koju bi ovjerio nadzorni inženjer, pa bi se tada konačno utvrdilo što je napravljeno i je li sve plaćeno. Međutim, investitor i glavni izvođač nisu sačinili okončani obračun, zbog čega je i nastao problem, pri čemu ističe da su sve izdane privremene situacije plaćene. To znači ukoliko se neki od ovdje spornih računa veže na određenu privremenu situaciju, da je taj račun plaćen. U odnosu na predmet poslovni broj P-192/22 navodi da se on odnosi na radove uređenja poslovnih prostora, odnosno naplatu tih radova, te da u tom dijelu ovdje tuženik nikada nije dobio na uvid građevinsku knjigu.

Nadalje, u odnosu na privremene situacije objašnjava da su one plaćane sve do tehničkog pregleda objekta, da su plaćane od početka radova 2016. sukcesivno nakon izdavanja. Navodi da je računovodstvo tuženika bilo u prostorijama tužitelja, slijedom čega su računu zatvarani vrlo brzo, a uz to je direktor ovdje tužitelja tada bio jedan od direktora tuženika. Plaćanja su vršena putem računa, ali i putem prijeboja i cesija. Tvrdi da je do problema došlo kada je on utvrdio evidentiranje neosnovanih prijeboja. Isto tako pojašnjava da su plaćanja unutar utvrđene vrijednosti radova od oko 101.000.000,00 kuna tekla bez ikakvih problema, a tek nakon što je prekoračen taj iznos nastali su problemi i brojni sporovi.

Na posebna pitanja odgovara da je inzistirao da se izradi okončana situacija, da je zato bila nužna građevinska knjiga i to prvenstveno u dijelu koji se tiče radova na uređenju poslovnih prostorija, HZZO-a i HZMO-a. U tom dijelu radova da nije postojao zaseban troškovnik, već je postojao troškovnik za sve radove u zgradi, s tim da u vrijeme prvog projektiranja nije bilo saznanja da će tamo biti prostor HZZO-a i HZMO-a, oni su predviđeni tek nakon novog projektiranja iza štetnog događaja iz 2017. Pojašnjava da je tada izmijenjena građevinska dozvola, ali ni tada nije sačinjen zaseban troškovnik za te prostore. Što se tiče vanstroškovničkih radova navodi da su ih stranke regulirale po posebnom postupku tako da bi izvođač sačinio i poslao investitoru ponudu koja je morala biti prihvaćena da bi se radovi obavili. Narudžbenice da nije izdavala točno određena osoba, a da je on uz sve ostalo bio i glavni nadzorni inženjer na gradilištu.

Zastupnik po zakonu tužitelja Siniša Krekić u svom iskazu potvrđuje navode svjedoka o samom ugovoru o građenju te činjenicu da je on bio i direktor tužitelja i član uprave tuženika. Pojašnjava da je predmet spora tražbina proizašla iz izvedenih građevinskih radova koji nisu plaćeni. Što se tiče poslovnog odnosa stranaka, navodi da je zaključen ugovor temeljem prvog projekta, ishodena građevinska dozvola te su izvedeni svi radovi po tom projektu i troškovniku, kao i oni po zahtjevu nadzornog inženjera i investitora koji je imao svoju nadzornu službu. Svi izvršeni radovi da su evidentirani, a dijelom i naplaćeni. Tvrdi da plaćanja nisu vršena po situacijama, iako su one izdavane i prijavljivane Poreznoj upravi, a plaćanja su vršena naknadno, kao i kompenzacije, s tim da je do plaćanja teret radova snosio tužitelj. Navodi kako je to bilo moguće jer je tužitelj kao glavni izvođač uz suglasnost investitora zapravo angažirao podizvođače koji su bili voljni izvesti svoj dio radova i odgoditi naplatu, a naplata se trebala realizirati kroz konačni proizvod. Ističe da je sačinjen samo jedan troškovnik i to na ugovoreni iznos od oko 101.000.000,00 kn. Potvrđuje da je gradnja zbog štete iz vremenske nepogode morala krenuti iznova, te da je krenula unutar prvotno ugovorenog iznosa od oko 101.000.000,00 kn. Investitor da je prihvatio i ovjerio sve radove koji su ponovno izvedeni ali ih nije u cijelosti platio, a unutar tih radova da su upravo oni koji predstavljaju osnovu ovdje sporne tražbine. Nadalje, potvrđuje i da je izmijenjena građevinska dozvola, ali tek nekih 30 dana prije tehničkog pregleda objekta, radi čega da nije bilo osnove za izradu građevinske

knjige, već su u tom razdoblju radovi morali ići putem narudžbenice kojima je investitor podizvođača naručivao neophodne radove. Narudžbenice da je izdavao on sukladno ovlasti o samostalnom i pojedinačnom zastupanju tuženika. Zbog toga da investitor nije od izvođača ni dobit građevinsku dozvolu niti se na taj način mogao napraviti okončani obračun, pa u ovakvoj situaciji zadnja privremena situacija postaje okončana. Radovi napravljeni nakon toga vrše se i plaćaju na temelju narudžbenice i nema potrebe za ovjerom nadzornog inženjera, ali ti radovi moraju biti primljeni od strane investitora, što da je u konkretnom slučaju napravio on. Međutim, naglašava da je i tuženik kao investitor imao 2 člana uprave koji je mogao reagirati ako je nešto bilo sporno. Svi sporni računi evidentirani su knjigovodstvima stranaka i uneseni su u financijska izvješća koja su potpisala oba direktora tuženika bez primjedbi.

Na posebna pitanja navodi kako je točno da su sporni računi djelomično plaćeni, a do ovakvog fakturiranja je došlo u trenucima kada podizvođači radove nisu mogli naplatiti preuzimanjem stanova. Tužitelj da je poduzimao radnje radi naplate samo onda kada je prijetio nastup zastare te da ne može objasniti zašto je za 2 računa, one broj 52 i 61, zatezna kamata zaračunata od srpnja odnosno kolovoza 2017., a računi su izdani 2020. i 2021.

Odgovara da je u odnosu na vanstroškovničke radove sve bilo transparentno, da je drugi član uprave tuženika bio svakodnevno na gradilištu, pa i u svojstvu nadzornog inženjera i arhitekta. Ukazuje da u posljednjoj privremenoj situaciji stoji napomena kako postoji 27.000.000,00 kn vanstroškovničkih radova koji su po proceduri uredno prihvaćeni izvedeni, obračunati i fakturirani. Ti radovi su izvođeni temeljem narudžbenica iz razloga koje je ranije opisao u svom iskazu, a da izvođač nije mogao znati hoće li biti izmjena projekta, kakve će one biti, kada će se dogoditi i u kojem opsegu. Što se tiče ukupne cijene radova, da su u njih pribrojani i troškovi rušenja i uklanjanja objekta nakon vremenske nepogode jer se to moralo učiniti i postojao je nalog investitora. Zadnja situacija da je izdana na iznos od oko 108.000.000,00 kn, da je toliko radova izvedeno, a od čega 27.000.000,00 kn vanstroškovničkih radova. Za dio radova, u dijelu objekta koji su bili u roh bau izvedbi nije postojao troškovnik, ti su prostori naknadno uređeni, nakon tehničkog pregleda objekta i isteka ugovora o građenju za osnovni objekt, pa je te radove bilo moguće napraviti jedino uz narudžbenice. Uporabna dozvola za objekt da je ishodena u kolovozu 2021., a za dio u kojem su HZZO i HZMO u studenom iste godine. Potvrđuje da postoji zadnja privremena situacija te da ju je osobno preuzela stečajna upraviteljica tuženika. Konačno navodi da su ovdje sporni računi izvedeni temeljem narudžbenica jer je to bilo jedino moguće.

Stečajna upraviteljica tuženika u svom iskazu navodi da je tužiteljevu tražbinu osporila na ispitnom ročištu te tamo iznijela i razloge. Iz poslovnih knjiga i ispisa iz poslovne dokumentacije koja je priložena prijavi da nije mogla utvrditi jesu li ti računi plaćeni, a to prvenstveno stoga što je tijekom poslovnog odnosa ovdje parničnih stranaka od 2016. izdan jako veliki broj računa, da su postojali računi koji su imali identičan broj sa različitim datumima te da nije bilo razvidno na koji način je vršeno uračunavanje plaćanja. Poseban razlog za oprez da je bila činjenica da je ovdje tuženik već prije stečaja podnio tužbu u kojoj tvrdi da je ovdje tužitelj preplatio radove za iznos od oko 45.000.000,00 kn. Osim toga da je postojala i kaznena prijava, te da su sve okolnosti ukazivale na kompliciran poslovni odnos, gdje jedna strana tvrdi da radovi nisu plaćeni, druga tvrdi da su preplaćeni, a pored toga da su tu 2 člana uprave tuženika od kojih je jedan u dvostrukoj ulozi. Zbog toga da je bila mišljenja da bez financijskog knjigovodstvenog vještačenja nije moguće utvrditi stvarno stanje u poslovnom odnosu stranaka. Također napominje da je od zastupnika po zakonu

tužitelja preuzela samo dio poslovne dokumentacije, da je dio dokumentacije u stečaju preuzela od službenika policije te da postoje brojevi proturječnosti u samim knjigovodstvima stranaka i izjavama članova uprave tuženika.

Na posebna pitanja potvrđuje da je na zapisniku priloženom na l.s. 947 navedena dokumentacija koju je preuzela, da je tamo i registrator ali da je u njemu dokumentacija koju je potpisala jedna te ista osoba. Ne može se u iskazu očitovati na pojedine dokumente, a da je pripremajući se za ispitno ročište kontaktirala oba ranija člana uprave tuženika i Sinišu Krekića i Željka Predovana, da je tražbinu na ročištu osporila te da osporavanje nije otklonjeno.

11. Provedenim dokazima utvrđeno je da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ranije spomenutog ugovora o građenju iz 2016. godine i njegovog aneksa koji, zapravo, nije izmijenio njegove bitne sastojke. Tužitelj je kao izvođač izvršio za tuženika građevinske radove na stambeno poslovnom objektu u Zadru. Dokaznim je postupkom utvrđeno da su izvedeni radovi premašili ugovorenu vrijednost od 101.000.000,00 tadašnjih kuna, te da nije bilo pisano ugovorenih izmjena naknade za izvođača radova, ovdje tužitelja. Međutim, svi izvedeni radovi su primljeni od strane naručitelja što prvenstveno proizlazi iz građevinske dokumentacije na listu spisa 177 do 194 koja sadrži zapisnik o tehničkom pregledu i uporabne dozvole za građevinu, kao i činjenice da između stranaka nije sporno da je zgrada dovršena i useljena.

Dodatno tome, i svjedok Predovan jedan od ranijih direktora tuženika, ali i projektant i glavni nadzorni inženjer u svom iskazu, u stvari, potvrđuje da su radovi koji predstavljaju osnovu osporene tražbine. Taj svjedok, međutim, smatra da su radovi plaćeni, a dijelom iskazuje sumnju u njihove količine.

Dakle, u postupku je sporno je li nastupila zastara, jesu li radovi plaćeni u onoj količini u kojoj su izvršeni.

12. Što se tiče naprijed navedenih spornih pitanja, sud će se najprije očitovati o istaknutom prigovoru zastare kojega smatra djelomično osnovanim.

Uvodno se ističe kako je shvaćanje suda da sporna tražbina proizlazi iz trgovačkog ugovora budući da su, u odnosu na stranke ugovora, ispunjene pretpostavke iz čl. 14. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje ZOO). To konkretno znači da se ima primijeniti trogodišnji zastarni rok iz čl. 228. st. 1. i 2. ZOO-a.

U poslovnom odnosu tužitelja i tuženika koji je predmet spora iz prednjih utvrđenja proizlazi da je zastario dio tražbine po računima broj 52/ZD1/1 u utuženom iznosu od 95.318,87 eura (788.180,16 kn) i 62/ZD1/1 u utuženom iznosu od 216.861,94 eura (1.633.946,27 kn), odnosno ukupno dio tražbine od 312.000,81 eura (2.352.126,43 kn). Sud ovakav zaključak, protivno tvrdnjama tužitelja, izvodi na temelju više utvrđenih činjenica. Kao prvo, sam tužitelj je u stečajnom postupku prijavio i potraživanje s osnove zateznih kamata priloživši vlastiti obračun. Na iznos računa broj 52/ZD1/1 kamate je obračunao od 31. srpnja 2017., a na račun broj 61/ZD1/1 od 31. kolovoza 2017. Prema odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a te kamate je dužan platiti dužnik koji zakasni s ispunjenjem, odnosno ne izvrši obvezu o dospelju. Prema odredbi čl. 215. st. 1. zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom nije što drugo propisano. Posljedica nastupa zastare je prestanak prava zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 214. ZOO-a).

U prilog ovakvog zaključka govori i činjenica da je u prilog ovih računa tužitelj sam priložio V. i VI. privremenu situaciju iz srpnja i kolovoza 2017. godine.

Nadalje iz zapisnika Porezne uprave od 16. listopada 2023. (dio na listu 114 i 115 spisa) iz kojeg proizlazi da su oba računa dospjela 2017., kako je već rečeno, jedan 31. srpnja, a drugi 31. kolovoza. Iz tog je zapisnika također vidljivo da ovdje utuženi iznosi predstavljaju samo dijelove tih računa, a da su isti djelomično plaćeni. Međutim, iz navedenog je jasno da je taj dio tražbine dospio 2017., te da su u tom smislu neosnovane tvrdnje tužitelja o kasnijem dospijeću, kao što od utjecaja nije niti činjenica da je tužitelj u spis dostavio račun oznake 52/ZD1/1 na kojem je kao datum dospijeća naznačen 30. lipanj 2021, (list 411 spisa) za kojeg sud smatra da je sačinjen za potrebe postupka, ili, da se ne odnosi na osporeni dio tražbine.

U pogledu zastare potrebno se osvrnuti i na tvrdnju da bi tijekom zastarijevanja bio prekinut prije njezinog nastupa, a na što se tužitelj poziva tijekom postupka.

U odnosu na tvrdnju tužitelja da bi stranke usuglasile knjigovodstvene evidencije ovjerom knjigovodstvenih isprava (kartica ili izvoda otvorenih stavki), treba reći da bi takva isprava predstavljala priznanje duga u smislu odredbe čl. 240. ZOO-a i prekinula zastaru u slučaju da je ovjeru izvršio zakonski zastupnik ili njegov opunomoćenik. Tužitelj je u dokaznom postupku u više navrata priložio knjigovodstvene isprave na kojima temelji svoju tvrdnju o prekidu zastare. Tako su spisu na listu 15 do 24, 554, 571 do 574 i 877 do 894 priložene knjigovodstvene kartice tužitelja koje sadrže evidenciju o tuženikovim obvezama. Međutim, na navedenim ispravama nije vidljivo da ih je ovjerio i tužitelj, a posebno ne tuženik. Dodatno tome, navedene su isprave izdane, barem prema datumu u desnom gornjem kutu, 25. lipnja 2022., 11. travnja 2024. i 25. travnja 2024., a stečaj nad tuženikom je otvoren 4. svibnja 2022. i od tog datuma zastupnica po zakonu tuženika je stečajna upraviteljica koja je stav o spornoj tražbini iznijela njezinim osporavanjem. U ovakvoj situaciji, kartice koje je priložio tužitelj su samo jednostrane knjigovodstvene isprave koje je osporila protivna strana i kao takve ne dokazuju tvrdnju o prekidu zastare.

Ovdje, doduše treba napomenuti, da se u zapisniku o poreznom nadzoru spominje da bi u tom postupku ovdje tužitelj dostavio ovjerenu karticu, ali iz sadržaja zapisnika nije jasno čija se ovjera tamo nalazi (samo tužiteljeva ili, možda, i tuženikova), a ta kartica nije priložena u spis. Za sud bi bilo logično da je takvu ispravu, ako je posjeduje, dostavio tužitelj, posebno kraj činjenice da tuženik, već u odgovoru na tužbu, ističe prigovor zastare.

Konačno, a u odnosu na opomenu iz 2021. (list spisa 875 i 876) koju je tužitelj priložio u spis kao dokaz tvrdnje da je pokušao naplatiti dug, ukazuje se na odredbu čl. 244. ZOO-a iz koje proizlazi da predstavlja poziv dužniku, koji međutim, nije dovoljan za prekid zastare.

Zbog naprijed iznesenog, su je, cijeneći osnovanim tuženikov prigovor za dio sporne tražbine, djelomično odbio tužbeni zahtjev sve kao u točki ii. izreke.

Pritom treba naglasiti da je, uz glavicu tražbine po spornim računima, nastupila i zastara s osnove dijela tražbine po tim računima, sukladno odredbi čl. 223. ZOO-a, u ukupnom iznosu od 121.705,09 eura (916.987,09 kn) koliki je iznos kamate tužitelj, po tim računima, obračunao i prijavio u stečaju, kao dio ukupne tražbine koja je osporena.

13. U odnosu na preostali dio osporene tražbine, ponavlja se najprije da je ona proizašla iz poslovnog odnosa ne temelju ugovora o građenju, čije postojanje između stranaka nije sporno. Tuženik, zapravo, ne osporava da su radovi izvedeni. Konačno, da je tome tako, proizlazi i iz dokumentacije u spisu, jer je objekt dovršen, ishoda je uporabna dozvola i zgrada useljena. Osim toga, i svjedok Predovan, jedan od

ranijih zastupnika po zakonu tuženika, ali i projektant zgrade i glavni nadzorni inženjer, tu činjenicu ne spori. Sporno je jesu li plaćeni.

Odredbom čl. 620. st. 1. ZOO-a Ugovorom o građenju izvođač se obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu odnosno postojećoj građevini izvesti kakve druge radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu. Iz stipulacije navedene odredbe jasno proizlazi da je osnovna obveza ovdje tužitelja obaviti ugovorene radove, a tuženika platiti za to određenu cijenu.

Između stranaka nije sporno da je zaključen ugovor o građenju stambeno poslovnog objekta u Zadru, na adresi Put Murvice 12, i to 2016., te da je nakon toga zaključen i jedan dodatak ugovoru. Međutim, iz provedenih dokaza proizlazi da je dio radova, a nakon elementarne nepogode iz rujna 2017. kada je do tada izgrađeni dio objekta oštećen do te mjere da je morao biti uklonjen i gradnja početi iznova, izveden i mimo pisanog ugovora, odnosno temeljem narudžbenica kako je to u svom iskazu pojasnio zastupnik po zakonu tužitelja Siniša Krekić. Iz svih okolnosti, odnosno kronologije događaja proizlazi da je tuženik kao naručitelj znao za navedenu situaciju, te da je to očito napravljeno nakon što je izmijenjen prvotni projekt objekta, a na način da su u cijelosti dovršeni poslovni prostori koji su po osnovnom projektu bili predviđeni u roh bau izvedbi. Svi ti radovi napravljeni su prije pravomoćnosti izmijenjene građevinske dozvole koja je bila nužna zbog izmjene projekta. Sud ovdje neće ulaziti u pravilnost takvog postupka ugovornih strana sa aspekta propisa o građenju jer je to nadležnost i obveza upravnih tijela. Međutim, dokazi u ovom postupku potvrđuju da su ti radovi izvedeni, ostalo je sporno jesu li plaćeni odnosno je li ovdje tuženik kao naručitelj platio ugovorenu cijenu. Ovdje treba naglasiti da je, u prilog tvrdnje da su radovi izvedeni, tužitelj dostavio isprave, primjerice V. i XXXIV. privremenu situaciju, narudžbenice i troškovnike. Iz tih isprava, ali i iskaza direktora tužitelja Siniše Krekića i dijelom svjedoka Predovana proizlazi da je tužitelj dokazao izvršenje svoje obveze.

Osim toga, što je već istaknuto, naručitelj je, očito, primio izvršeni rad, jer je i obavljen tehnički pregled, ishođena uporabna dozvola i objekt stavljen u funkciju, odnosno useljen. Plaćanje radova je ugovorna obveza ovdje tuženika, pa je prema pravilima o teretu dokazivanja, odnosno na temelju odredbe čl. 7. st. 1. i čl. 219. ZPP-a tuženik bio dužan dokazati svoju tvrdnju da je radove platio, a na temelju provedenog postupka sud može donijeti odluku i primjenom odredbe čl. 221. a istog Zakona.

Iz dokaza koje je tijekom postupka predložio tuženik, odnosno koji su provedeni, ne proizlazi zaključak da je sporna tražbina namirena, odnosno da su radovi koji čine osnovu te tražbine plaćeni. Naime, iz opsežne dokumentacije ovosudnog predmeta poslovni broj P-192/2022 može se samo zaključiti da je ovdje tuženik pokrenuo postupak radi isplate iznosa koji zapravo predstavlja, po ocjeni ovdje tuženika, iznos za koji su radovi na objektu preplaćeni. Samo po sebi, međutim to ne znači da je ta tvrdnja tuženika točna, već samo da o toj činjenici između stranaka postoji spor, a s tim da tuženik i u ovom postupku ističe tvrdnju o preplati radova. Nadalje, da su radovi plaćeni ne proizlazi ni iz činjenice da se protiv zastupnika po zakonu tužitelja vodi kazneni postupak. Naime iz priložene kaznene prijave, ali posebno optužnice (l.s. 907 do 920) i rješenja Županijskog suda u Zadru (l.s. 921 do 929) slijedi da bi predmet tog kaznenog postupka doista bilo postupanje unutar ovdje spornog poslovnog odnosa, ali da se radi o reguliranju obveza po računu broj 481/ZD/200, a koji račun ne sadržava ovdje spornu tražbinu.

Dakle, iz svega navedenog, sud zaključuje da tuženik nije dokazao da bi ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno da su izvedeni radovi plaćeni, pa u tom dijelu osporenu tražbinu smatra osnovanom, a čime je zapravo osnovan i njegov tužbeni zahtjev u preostalom dijelu i to kako za iznos glavnice, tako i za iznos obračunatih i prijavljenih tražbina, radi čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

14. U odnosu na prijavljenu i osporenu tražbinu, za naglasiti je kako je u stečajnom postupku tužitelj prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 1.078.441,45 eura, a koja tražbina se sastoji od glavnice o specificiranim računima i zateznih kamata dospjelih do otvaranja stečaja koje je obračunao i prijavio tužitelj kao vjerovnik. S obzirom da je sud, kako je ranije obrazloženo utvrdio da je dio tražbine u ukupnom iznosu od 433.705,90 eura, a koji se odnosi na glavnicu po računima broj 52/ZD1/1 i 62/ZD1/1 s pripadajućim kamatama do otvaranja stečajnog postupka, to proizlazi da je tužbeni zahtjev osnovan u odnosu na tražbinu od 644.735,55 eura, sve s obzirom na ukupan iznos tražbine za koji je tužitelj upućen pokrenuti parnicu.

15. Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom odredbi čl. 154. st. 2 i čl. 155. ZPP-a, s obzirom da su stranke djelomično uspjele u parnici, te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/23, dalje Tarifa) i to Tbr. 7., Tbr. 8. t. 1., Tbr. 9. t. 1., Tbr. 52. t. 1. i 2. i Tbr. 54.

Tužitelj je uspio sa svojim zahtjevom za isplatu i to u cijelosti dokazavši osnovu tražbine i 59,78% njezine visine (644.735,55 od zatraženih 1.078.441,45 eura). S druge strane, tuženik je uspio osporiti dio tužiteljevog zahtjeva za isplatu i to u odnosu na visinu (40,22%). Analizirajući naprijed navedeno, sud je stava da je tužiteljev ukupni uspjeh u parnici 80%, a tuženikov 20%. Sukladno odredbi čl. 154. st.2. ZPP-a, tužitelju pripada naknada troškova od 60% ukupnog iznosa troškova koji mu budu priznati u postupku.

Što se tiče zatraženog troška zastupanja po punomoćnici iz reda odvjetnika prvenstveno treba ukazati na Tbr. 7. toč. 1. Tarife u dijelu koji propisuje da ako vrijednost spora prelazi iznos od 66.361,00 eura do iznosa od 663.614,00 eura, odvjetnik pored nagrade od 500 bodova ima pravo obračunati nagradu od 1 boda za svakih započelih 133,00 eura. Iznad vrijednost spora od 663.614,00 eura do iznosa od 1.327.228,00 eura, odvjetnik pored nagrade od 4991 boda ima pravo obračunati nagradu od 1 boda za svakih započelih 265,00 eura. Iznad vrijednosti spora od 1.327.228,00 eura, odvjetnik pored nagrade od 7496 bodova ima pravo obračunati nagradu od 1 boda za svakih započelih 664,00 eura, ali ne više od 10000 bodova.

U konkretnom slučaju, a s obzirom na utvrđenu vrijednost spora od 1.079.441,45 eura punomoćnica ima pravo na nagradu od 5247 bodova, odnosno 10.494,00 eura, uvećano za PDV.

Analizirajući priloženi troškovnik (l.s. 977) sud osnovanim cijeni zahtjev i to za sastav tužbe, te za zastupanje na ročištima od 11. srpnja 2024. i 18. rujna 2024. svaka radnja 10.494,00 eura uvećano za PDV prema Tbr. 7. toč. 1. i Tbr. 9. toč. 1. Tarife. Također, punomoćnici pripada nagrada za zastupanje na ročištima od 10. travnja 2024. i 9. svibnja 2024. u iznosu od 5.247,00 eura uvećano za PDV prema Tbr. 9.st.2. jer se na ročištima raspravljalo o procesnim pitanjima. Konačno, tužitelju pripada i nagrada troškova za sastav obrazloženog podneska od 25. lipnja 2024. u iznosu od 10.494,00 eura uvećano za PDV, što ukupno iznosi 65.587,50 eura. S obzirom da tužitelju pripada naknada troškova razmjerno uspjehu u parnici to mu je trebalo dosuditi iznos od 39.352,50 eura uvećano za zatraženu sudsku pristojbu na tužbu od 663,61 eura, što ukupno iznosi 40.016,11 eura, kao u točki III. izreke presude.

U preostalom dijelu do zatraženog iznosa od 98.360,00 eura odnosno za iznos od 58.343,89 eura tužiteljev zahtjev nije osnovan. Naime, tužitelj je za 2 ročišta na koja se raspravljalo o procesnim pitanjima zatražio puni iznos nagrade odvjetnika, a pripada mu 50%, podnesak od 2. svibnja 2024. sud nije smatrao nužnim za vođenjem parnice, a k tome nije niti dostavljen 8 dana prije ročišta. Konačno, tužitelj je, protivno odredbi Tbr. 7. toč. 1. zatražio nagradu za zastupanje po punomoćniku u iznosu od 6556 bodova, a pripada mu 5247 bodova.

16. Radi izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Zadru 26. studenog 2024.

Sudac
Tomislav Jurlina

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka.

Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 (tri) istovjetna primjerka.

DNA:

- Tužitelju po punomoćnici uz poziv za plaćanje sudske pristojbe
- Tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3086f-a7d78**

Kontrolni broj: **0715c-7c25a-53719**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV JURLINA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.